

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Jelinkovej Dudzíkovej, LL.M. a členov senátu JUDr. Ingridy Hudecovej (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Róberta Jakubáča, PhD., v právnej veci žalobcu: **Power Service Int. s. r. o.**, IČO: 45 680 086, so sídlom: Šustekova 16, 851 04 Bratislava, *právne zastúpeného: Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o., IČO: 35 951 087, so sídlom: Mickiewiczova 2, 811 07 Bratislava*, proti žalovanému: **Úrad pre verejné obstarávanie**, IČO: 31 797 903, so sídlom: Ružová dolina 606/10, 821 09 Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka konania: **Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a.s.**, IČO: 35 829 141, so sídlom: Mlynské nivy 59/A, 824 84 Bratislava, *právne zastúpeného: soukeník - štrpka s. r. o., IČO: 36 862 711, so sídlom: Strážnická 8141/5, 811 08 Bratislava*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. s. 11125-9000/2019 zo dňa 09.09.2019, takto

r o z h o d o l:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému súd právo na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.
- III. Ďalšiemu účastníkovi konania súd právo na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

I.

Stručný priebeh administratívneho konania

1. Na základe námietok žalobcu ako uchádzača/záujemcu vo verejnom obstarávaní (užšej súťaži) na predmet nadlimitnej zákazky „Transformácia 400/110 kV Bystričany - T401, T402 - realizácia stavby“, vyhlásenej verejným obstarávateľom Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a.s. (ďalej len „verejný obstarávateľ“, „kontrolovaný“ alebo „ďalší účastník

konania“) v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 07.03.2018 pod zn. 2018/S 046-101711 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 48/2018 dňa 08.03.2018 pod zn. 3369 - MUP (ďalej len „predmetné verejné obstarávanie“), doručených žalovanému dňa 12.02.2019, smerujúcich podľa § 170 ods. 3 písm. d) zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZVO“) proti vylúčeniu žalobcu z predmetného verejného obstarávania, bolo začaté konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného postupom podľa § 171 ods. 3 písm. a), § 166 ods. 1 písm. a) ZVO.

2. Po uskutočnení procesných úkonov Úrad pre verejné obstarávanie, Odbor dohľadu (ďalej len „prvostupňový orgán“ alebo aj „žalovaný“) vydal dňa 15.07.2019 rozhodnutie č. 4666-6000/2019-OD/2 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým námietky žalobcu podľa § 175 ods. 3 ZVO zamietol, keďže nezistil porušenie ZVO, ktoré by mohlo ovplyvniť výsledok predmetného verejného obstarávania.

3. Na základe žalobcom podaného odvolania Úrad pre verejné obstarávanie, Rada Úradu pre verejné obstarávanie (ďalej len „žalovaný“) dňa 09.09.2019 vydal rozhodnutie č. s. 11125-9000/2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým podľa § 177 ods. 12 ZVO odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II. Žaloba

4. Všeobecnou správnu žalobou (ďalej len „žaloba“) podanou dňa 08.10.2019 v zákonom stanovenej lehote na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd“), sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím žalovaného (ďalej spolu aj „preskúmané rozhodnutia“). V bližšom odôvodnení žaloby uviedol, že napadnuté rozhodnutie nemá oporu v platných právnych predpisoch. Citoval konkrétne časti jeho odôvodnenia a uzavrel, že žalovaný ho založil len na svojej vlastnej úvahe, resp. dedukcii o tom, že v prípade preukazovania splnenia podmienok technickej/odbornej spôsobilosti prostredníctvom tretej osoby musí táto osoba disponovať kľúčovými odborníkmi výlučne ako zamestnancami, ktorí pre tretiu osobu vykonávajú závislú prácu v pracovnom pomere. Takýto záver však nemá oporu v žiadnom právnom predpise, keďže ZVO ani iný platný právny predpis nestanovuje, že tretia osoba, prostredníctvom ktorej záujemca preukazuje splnenie technickej/odbornej spôsobilosti, musí disponovať požadovanými kľúčovými odborníkmi výlučne ako vlastnými zamestnancami. Jedinou zákonnou podmienkou je v súlade s ustanoveniami ZVO predloženie písomnej zmluvy s osobou, ktorej technickými a odbornými kapacitami mieni záujemca preukázať svoju spôsobilosť. Napadnuté rozhodnutie tak nie je v súlade s právnymi predpismi, hrubo porušuje základné práva žalobcu v podobe jeho vylúčenia z verejného obstarávania, čo predstavuje najtvrdší možný zásah do zákonného práva zúčastniť sa verejného obstarávania.

5. V ďalšej časti svojej žalobnej argumentácie žalobca uviedol, že napadnutým rozhodnutím žalovaný porušil zmluvnú voľnosť a vec nesprávne právne posúdil. Bez akejkolvek

zákonnej opory neakceptoval žalobcom predložené príkazné zmluvy uzatvorené medzi treťou osobou a požadovanými kľúčovými odborníkmi. Žalobca poukázal na to, že predložil písomnú zmluvu so spoločnosťou JV Energy, s.r.o., no verejný obstarávateľ v rozpore so ZVO požadoval preukázanie existencie pracovnoprávneho vzťahu medzi kľúčovými odborníkmi a treťou osobou JV Energy, s.r.o. V záujme odstránenia pochybností tak predložil príkazné zmluvy medzi JV Energy, s.r.o. a kľúčovými odborníkmi ako fyzickými osobami nepodnikateľmi, žalovaný v tejto súvislosti však len arbitrárne konštatoval, že nejde o relevantné dôkazy, hoci je zrejmé, že tieto osoby budú svoju činnosť vykonávať v mene a na účet tretej osoby, pričom odbornú činnosť ani nemôžu vykonávať vo vlastnom mene a na svoj účet, nakoľko nejde o podnikateľov, ale o fyzické osoby - nepodnikateľov. Napriek tomu, že príkazná zmluva je zmluvným typom upraveným priamo zákonom, žalovaný napadnutým rozhodnutím vylúčil možnosť využiť tento zmluvný typ a úplne poprel zákonom prípustnú možnosť zabezpečenia kapacít práve jej uzatvorením. Žalovaný tak vylúčil realizáciu zmluvnej voľnosti a bez existencie akejkoľvek inej zákonnej prekážky platné príkazné zmluvy neakceptoval, resp. bez akéhokoľvek zákonného odôvodnenia ich vyhodnotil ako neprípustné. Vzhľadom k tomu je napadnuté rozhodnutie protiústavné a žalovaný nesprávne práve posúdil existenciu reťazenia.

6. Podľa žalobcu bol porušený princíp nediskriminácie hospodárskych subjektov, princíp transparentnosti, proporcionality, hospodárnosti a efektívnosti pri všetkých zákazkách. Verejný obstarávateľ nesmie viazať splnenie podmienky účasti na existenciu pracovného pomeru, resp. pracovnoprávneho vzťahu uchádzača alebo záujemcu. Vyžadovanie interných zamestnancov uchádzača žiadnym spôsobom negarantuje úspešnejšie alebo kvalitnejšie zrealizovanie predmetu zákazky. Od uchádzačov alebo záujemcov je možné vyžadovať len údaje o vzdelaní a odbornej praxi alebo odbornej kvalifikácii riadiacich zamestnancov, osobitne osôb zodpovedných za riadenie stavebných prác alebo za poskytnutie služby. Žalobca uzavrel, že s ohľadom na samotné znenie § 34 ods. 1 písm. g) ZVO je zrejmé, že v prípade preukazovania technickej alebo odbornej spôsobilosti verejný obstarávateľ nesmie od tretej osoby vyžadovať preukázanie pracovnoprávneho pomeru. Žalobca žalovanému vytkol, že nepostupuje podľa metodických usmernení, ani v súlade s vlastnou praxou. Poukázal na metodické usmernenie č. 10543-5000/2018, podľa ktorého môžu uchádzači, resp. záujemcovia na účely preukázania stanovených podmienok účasti využiť kapacity iných osôb. Platí však podmienka, že pri plnení zmluvy alebo koncesnej zmluvy sa budú skutočne používať kapacity osoby, ktorej spôsobilosť sa využíva. Táto skutočnosť sa preukazuje písomnou zmluvou, z ktorej musí vyplývať záväzok tretej osoby, že poskytne svoje kapacity počas celého trvania zmluvného vzťahu. Žalovaný nikdy nespochybnil existenciu platnosti predloženej príkaznej zmluvy. Nezákonné vyžadovanie preukázania existencie pracovnoprávneho vzťahu nemá žiadne vecné ani logické opodstatnenie a napadnuté rozhodnutie je zmätočné.

7. Žalobca ďalej zdôraznil, že objektívne nie je daná žiadna pochybnosť o záväzku kľúčových odborníkov poskytnúť svoje odborné znalosti pri realizácii zákazky, pričom preferovanie pracovnoprávneho vzťahu pred iným obdobným vzťahom v žiadnom smere neobstojí, keďže žiadnym spôsobom nezaručuje, že kľúčový odborník bude zamestnancom tretej osoby aj počas realizácie zákazky. Žalobca zdôraznil aj ekonomickú neopodstatnenosť takejto požiadavky. Navyše ak by sa verejného obstarávania zúčastnil zahraničný záujemca, nebolo by

možné túto podmienku ani overiť. Napadnuté rozhodnutie je tak v rozpore so základnými princípmi verejného obstarávania. Žalobca uzavrel, že vo verejnom obstarávaní preukázal splnenie podmienok účasti, bez reťazenia subjektov a v súlade s platnými predpismi, pričom ním preložené doklady bez akýchkoľvek pochybností vypovedajú o jeho spôsobilosti zákazku realizovať. Vylúčenie žalobcu tak bolo hrubo diskriminačné, majúce za cieľ znemožniť žalobcovi realizáciu verejných zákaziek u verejného obstarávateľa a poškodiť ho.

8. Napadnuté rozhodnutie je podľa žalobcu zmätočné a nepreskúmateľné. Neobsahuje riadne odôvodnenie, keďže žalovaný sa nevysporiadal s námietkou spočívajúcou v zjavnej diskriminácii, keď v rámci iných verejných obstarávaní ten istý obstarávateľ akceptoval rovnaké doklady ako predložil žalobca. Bolo povinnosťou žalovaného skúmať, či k diskriminácii došlo alebo nie a tiež to, či v iných verejných obstarávaní boli doklady akceptované alebo nie. Takéto konanie verejného obstarávateľa je hrubo nezákonné a zmätočné.

9. Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby súd obe preskúmané rozhodnutia zrušil a vec žalovanému vrátil na ďalšie konanie, a súčasne aby žalobcovi priznal náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia voči žalovanému.

III.

Vyjadrenie žalovaného

10. V rámci reakcie na súdom doručení žalobu sa žalovaný vyjadril podaním doručeným krajskému súdu dňa 12.12.2019. Zhrnul skutkový stav v danej veci, zopakoval žalobné argumenty a uviedol, že predmetom tohto konania bolo v prvom rade posúdenie, či žalobca nahradil iné osoby, prostredníctvom ktorých preukazoval technickú a odbornú spôsobilosť, osobami, ktoré spĺňajú podmienky účasti v súlade so ZVO. Uvedené bolo nevyhnutné, nakoľko k vylúčeniu žalobcu došlo podľa § 40 ods. 6 písm. k) ZVO, teda pre nenahradenie iných osôb. Zdôraznil, že zo zákonnej úpravy § 34 ods. 3 ZVO vyplýva, že ak uchádzač využije kapacity inej osoby, musí ísť o osoby, ktoré kapacitami sami disponujú, teda nemôžu sa spoliehať na kapacity iných osôb v rade za sebou, pretože nie je možné, aby došlo k poskytnutiu kapacít cez reťaz iných tretích osôb. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal aj na Dôvodovú správu k § 33, § 34 ZVO, podľa ktorej účelom navrhovanej právnej úpravy je okrem transpozície príslušných smerníc aj predídenie špekulatívnemu obchodovaniu so zdrojmi a kapacitami tretích subjektov. Poukázal tiež na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 16.10.2003 vo veci Írsko proti Komisii (C-399/00), podľa ktorého prípadná existencia nezrovnalostí, ktoré predtým neboli sledované alebo zistené, nemôže v žiadnom prípade založiť legitímnu dôveru.

11. Žalovaný zotrval na svojej argumentácii uvedenej v napadnutom rozhodnutí, ktorú sčasti zopakoval, a dodal, že zotrváva na zákonnosti a správnosti napadnutého rozhodnutia s tým, že problematika, ktorá je zároveň meritom sporu, bola odkonzultovaná s Európskou komisiou v rámci konkrétnych prípadov. Žalovaný označil žalobné dôvody za nesprávne, účelové, neodôvodnené, nezodpovedajúce právnej úprave. Mal za to, že postupoval zákonne a navrhol, aby

súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

IV.

Replika žalobcu, duplika žalovaného, vyjadrenie ďalšieho účastníka konania

12. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným krajskému súdu dňa 14.01.2020 (replika). Podľa jeho názoru sám žalovaný potvrdil dôvodnosť žaloby. Žalobca zdôraznil, že tretie osoby nie je možné považovať za subdodávateľov žalobcu, ich vzťahy boli riadne preukázané príkaznými zmluvami. Žalovaný podľa neho nevysvetlil, o aké kapacity vlastne ide. Žalobca zotrval na svojej žalobnej argumentácii, ktorú čiastočne zopakoval. Argumentáciu žalovaného považoval za neopodstatnenú a zotrval na závere, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné a žaloba v celom rozsahu dôvodná, preto jej žiadal vyhovieť, vrátane priznania náhrady trov konania.

13. K replike sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 10.08.2023 (duplika). V celom rozsahu sa pridržiaval svojho vyjadrenia k žalobe, čiastočne zopakoval svoje argumenty v ňom vyjadrené, námietky žalobcu považoval za neopodstatnené a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

14. Duplika bola doručená žalobcovi na vedomie dňa 07.09.2023.

15. Uznesením Správneho súdu v Bratislave č. k. BA-6S/215/2019-105 zo dňa 08.08.2025, právoplatným 21.08.2025, bol do konania pribratý ďalší účastník konania, ktorý sa k veci vyjadril podaním doručeným súdu 08.10.2025. Uviedol, že s argumentáciou žalobcu v žalobe sa nemôže stotožniť, pretože jeho tvrdenia sú zavádzajúce, nedôvodné a nemajú oporu v platnom práve. Zopakoval skutkový stav v danej veci a argumenty žalobcu, poukázal na podľa neho správny výklad dotknutých ustanovení ZVO, aj v kontexte odbornej literatúry a Dôvodovej správy k ZVO, či rozhodovacej činnosti Súdneho dvora Európskej únie, stotožnil sa so závermi napadnutého rozhodnutia a navrhol žalobu postupom podľa § 190 SSP zamietnuť.

V.

Relevantná právna úprava

16. Podľa § 493e SSP konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

17. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

19. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

20. Podľa § 168 SSP žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

21. Podľa § 169 SSP ďalší účastník, osoba zúčastnená na konaní a zainteresovaná verejnosť pri zúčastnení sa na konaní podľa § 42 ods. 1 písm. d) majú voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa im môže správny súd na návrh priznať právo na náhradu ďalších trov konania.

22. Podľa § 187e ods. 1 ZVO postup zadávania zákazky a postup zadávania koncesie, pri ktorých bolo oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania, oznámenie použité ako výzva na súťaž alebo výzva na predkladanie ponúk odoslané na uverejnenie do 31. decembra 2018, sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. decembra 2018; to neplatí, ak ide o uplatňovanie odkladných lehôt pre uzavretie zmluvy, rámcovej dohody alebo koncesnej zmluvy podľa § 56 a pre povinnosť podať podnet podľa § 169 ods. 2.

23. Podľa § 187e ods. 6 ZVO v konaní začatom po 31. decembri 2018, ktoré sa vzťahuje na verejné obstarávanie podľa odsekov 1 až 3, sa postupuje podľa predpisov účinných do 31. decembra 2018; to neplatí pre konanie na základe podnetu podľa § 169 ods. 2, pre zníženie pokuty podľa § 173 ods. 14, § 175 ods. 4 tretej vety a pre vydanie rozhodnutia podľa § 175 ods. 4 druhej vety.

24. Podľa § 10 ods. 2 ZVO verejný obstarávateľ a obstarávateľ musia dodržať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie hospodárskych subjektov, princíp transparentnosti, princíp proporcionality a princíp hospodárnosti a efektívnosti.

25. Podľa § 170 ods. 1 ZVO námietky je oprávnený podať a) uchádzač, b) záujemca, c) účastník, d) osoba, ktorej práva alebo právom chránené záujmy boli alebo mohli byť dotknuté postupom kontrolovaného alebo e) orgán štátnej správy, ktorý osvedčí právny záujem v danej veci, ak boli kontrolovanému poskytnuté finančné prostriedky na dodanie tovaru, uskutočnenie stavebných prác alebo poskytnutie služieb z Európskej únie.

26. Podľa § 170 ods. 3 písm. d) ZVO osoba podľa odseku 1 môže pred uzavretím zmluvy, koncesnej zmluvy alebo rámcovej dohody, pred ukončením súťaže návrhov, pred zadaním zákazky na základe rámcovej dohody alebo pred ukončením postupu inovatívneho partnerstva podať námietky proti vylúčeniu.

27. Podľa § 171 ods. 3 písm. a) ZVO konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného na základe námietok začne, ak ide o námietky doručené pred otváraním častí ponúk označených ako „Kritériá“ jedenásty deň odo dňa doručenia informácie podľa § 166 ods. 1 písm. a) alebo písm. b).

28. Podľa § 166 ods. 1 písm. a) ZVO ak ide o zákazku alebo koncesiu, pri ktorej možno podať námietky a ponuky sa predkladajú podľa § 49 ods. 5, verejný obstarávateľ, obstarávateľ a osoba podľa § 8 sú povinní zaslať úradu do troch pracovných dní odo dňa, keď sa o tejto skutočnosti dozvedia, písomnú informáciu o tom, že bolo všetkým uchádzačom, záujemcom a účastníkom, ktorí boli vylúčení pred otváraním častí ponúk označených ako „Kritériá“, doručené oznámenie o ich vylúčení, s uvedením dátumu doručenia oznámenia o vylúčení poslednému vylúčenému uchádzačovi, záujemcovi alebo účastníkovi.

29. Podľa § 175 ods. 3 ZVO ak úrad v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného na základe námietok nezistí porušenie tohto zákona, na ktoré poukazuje navrhovateľ v podaných námietkach a ktoré by mohlo ovplyvniť výsledok verejného obstarávania a úrad nepostupoval podľa odseku 2, námietky zamietne.

30. Podľa § 34 ods. 1 písm. g) ZVO technická spôsobilosť alebo odborná spôsobilosť sa preukazuje podľa druhu, množstva, dôležitosti alebo využitia dodávky tovaru, stavebných prác alebo služieb doloženým jedným alebo niekoľkými z týchto dokladov: ak ide o stavebné práce alebo služby, údajmi o vzdelaní a odbornej praxi alebo o odbornej kvalifikácii osôb určených na plnenie zmluvy alebo koncesnej zmluvy alebo riadiacich zamestnancov, ak nie sú kritériom na vyhodnotenie ponúk.

31. Podľa § 34 ods. 3 ZVO uchádzač alebo záujemca môže na preukázanie technickej spôsobilosti alebo odbornej spôsobilosti využiť technické a odborné kapacity inej osoby, bez ohľadu na ich právny vzťah. V takomto prípade musí uchádzač alebo záujemca verejnému obstarávateľovi alebo obstarávateľovi preukázať, že pri plnení zmluvy alebo koncesnej zmluvy bude skutočne používať kapacity osoby, ktorej spôsobilosť využíva na preukázanie technickej spôsobilosti alebo odbornej spôsobilosti. Skutočnosť podľa druhej vety preukazuje záujemca alebo uchádzač písomnou zmluvou uzavretou s osobou, ktorej technickými a odbornými kapacitami mieni preukázať svoju technickú spôsobilosť alebo odbornú spôsobilosť. Z písomnej zmluvy musí vyplývať záväzok osoby, že poskytne svoje kapacity počas celého trvania zmluvného vzťahu. Osoba, ktorej kapacity majú byť použité na preukázanie technickej spôsobilosti alebo odbornej spôsobilosti, musí preukázať splnenie podmienok účasti týkajúce sa osobného postavenia a nesmú u nej existovať dôvody na vylúčenie podľa § 40 ods. 6 písm. a) až h) a ods. 7; oprávnenie dodávať tovar, uskutočňovať stavebné práce, alebo poskytovať službu preukazuje vo vzťahu k tej časti predmetu zákazky alebo koncesie, na ktorú boli kapacity záujemcovi alebo uchádzačovi poskytnuté. Ak ide o požiadavku súvisiacu so vzdelaním, odbornou kvalifikáciou alebo relevantnými odbornými skúsenosťami najmä podľa odseku 1 písm. g), uchádzač alebo záujemca môže využiť kapacity inej osoby len, ak táto bude reálne vykonávať stavebné práce alebo služby, na ktoré sa kapacity vyžadujú.

32. Podľa § 40 ods. 5 ZVO verejný obstarávateľ alebo obstarávateľ písomne požiadala uchádzača alebo záujemcu o nahradenie inej osoby, prostredníctvom ktorej preukazuje finančné a ekonomické postavenie alebo technickú spôsobilosť alebo odbornú spôsobilosť, ak existujú dôvody na vylúčenie. Ak verejný obstarávateľ alebo obstarávateľ neurčí dlhšiu lehotu, uchádzač alebo záujemca je tak povinný urobiť do piatich pracovných dní odo dňa doručenia žiadosti.

33. Podľa § 40 ods. 6 písm. k) ZVO verejný obstarávateľ a obstarávateľ vylúčia z verejného obstarávania uchádzača alebo záujemcu, ak nenahradil inú osobu, prostredníctvom ktorej preukazuje splnenie podmienok účasti finančného a ekonomického postavenia alebo technickej spôsobilosti alebo odbornej spôsobilosti, ktorá nespĺňa určené požiadavky, v určenej lehote inou osobou, ktorá spĺňa určené požiadavky.

34. Podľa § 177 ods. 12 ZVO rada v odvolacom konaní rozhodne vždy vo veci samej, pričom ak sú pre to dôvody, rada rozhodnutie zmení a v opačnom prípade odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

VI. Posúdenie vecí správnym súdom

35. Podľa § 3 ods. 1, ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) začal Správny súd v Bratislave dňa 01.06.2023 svoju činnosť a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“ alebo „súd“) vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec, pôvodne vedená pred Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 6S/215/2019, v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená do senátu 5S správneho súdu, kde je vedená pod sp. zn. BA-6S/215/2019.

36. Účastníci konania netrvali na nariadení pojednávania a nebol daný ani iný dôvod na jeho nariadenie podľa § 107 ods. 1 SSP, správny súd preto vec preskúmal bez nariadenia pojednávania a rozsudok vo veci verejne vyhlásil dňa 27.11.2025. Termín a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bol oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu dňa 21.10.2025 (oznámenie bolo vyvesené od 21.10.2025 do 27.11.2025), teda bola dodržaná zákonná 5-dňová lehota v zmysle § 137 ods. 4 SSP.

37. Predmetom tohto konania bolo posúdenie zákonnosti preskúmaných rozhodnutí žalovaného, ktorými boli podľa § 175 ods. 3 ZVO zamietnuté námietky žalobcu, uplatnené podľa § 170 ods. 3 písm. d) ZVO proti jeho vylúčeniu z predmetného verejného obstarávania

oznámením zo dňa 05.02.2019. Žalovaný nezistil porušenie zákona, ktoré by mohlo ovplyvniť výsledok verejného obstarávania, preto prvostupňovým rozhodnutím námietky zamietol, a v odvolacom konaní napadnutým rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu podľa § 177 ods. 12 ZVO potvrdil.

38. Predmetné verejné obstarávanie sa týkalo realizácie stavby s verejnoprospešným charakterom, v dôsledku čoho bolo súčasťou podmienok účasti na ňom splnenie odbornej a technickej spôsobilosti v zmysle § 34 ZVO, konkrétne sa požadovalo obsadiť tzv. kľúčových odborníkov pre pracovníkov s pozíciami: autorizovaný stavebný inžinier pre inžinierske stavby - líniové vedenie a rozvody, autorizovaný stavebný inžinier pre statiku stavieb, autorizovaný stavebný inžinier pre technické, technologické a energetické vybavenie stavieb - elektrotechnické zariadenia, stavbyvedúci pre technické, technologické a energetické vybavenie stavieb, stavbyvedúci pre pozemné stavby, stavbyvedúci pre inžinierske stavby, autorizovaný geodet a kartograf, 11 pracovníkov pre zaistenie bezpečnosti a ochranu zdravia pri práci s technickými zariadeniami tlakovými, zdvíhacími, elektrickými a plynovými (vyhradené technické zariadenia), autorizovaný bezpečnostný technik, odborne spôsobilá osoba pre manipuláciu s elektrickými zariadeniami s obsahom SF6; a tieto požiadavky preukázať s poukazom na § 34 ods. 1 písm. g) ZVO.

39. Správny súd ako súd vecne a miestne príslušný na konanie v danej veci podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP a § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, vrátane konania, ktoré predchádzalo ich vydaniu, v rozsahu dôvodov uplatnených v žalobe, a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

40. Správny súd sa v rámci preskúmania veci v prvom rade zamerl na posúdenie existencie žalobného dôvodu podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP, teda námietky nepreskúmateľnosti rozhodnutí, ktorá je predpokladom pre možnosť posúdenia ďalších uplatnených žalobných dôvodov. Za nepreskúmateľné sa považuje také rozhodnutie, ktoré je nezrozumiteľné, teda nejasné alebo protirečivé, a rozhodnutie, ktoré je nedostatočne odôvodnené, teda také, z ktorého nie je možné jednoznačne zistiť dôvody, ktoré k nemu viedli, resp. úvahy, ktorými sa administratívny orgán pri formovaní záverov v ňom vyjadrených riadil. Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím dospel k záveru, že nezrozumiteľnosťou ani nedostatkom dôvodov ani jedno z nich netrpí.

41. V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia žalovaný zhrnul skutkový stav v danej veci, námietky žalobcu proti vylúčeniu z predmetného verejného obstarávania i vyjadrenie kontrolovaného k námietkam, ďalej uviedol svoje skutkové zistenia a právny rámec rozhodnutia v podobe ustanovení ZVO. Pri formulovaní svojich záverov vychádzal zo skutočnosti, že v danom konaní žalobca v zmysle § 34 ods. 3 ZVO využil na preukázanie podmienky účasti podľa § 34 ods. 1 písm. g) ZVO kapacity inej osoby. Žalobca jednotlivé pozície tzv. kľúčových pracovníkov (bod 38. rozsudku) pôvodne obsadil fyzickými osobami - nepodnikateľmi, ktoré sa v budúcnosti mali stať jeho zamestnancami za predpokladu, že sa stane úspešným uchádzačom a verejný obstarávateľ s ním uzatvorí platnú zmluvu na realizáciu predmetnej zákazky.

Kontrolovaný v žiadosti o účasť žalobcu neidentifikoval doklady, ktoré by preukazovali splnenie podmienok účasti týkajúce sa osobného postavenia fyzických osôb - nepodnikateľov, ktoré majú zastávať jednotlivé pozície kľúčových pracovníkov, preto bol žalobca požiadaný o nahradenie týchto osôb novými subjektami, ktoré príslušnú podmienku plnia. Žalobca v reakcii na výzvu doplnil doklady, ktorými pôvodné fyzické osoby - nepodnikateľov nahradil inými hospodárskymi subjektami (právnickými osobami): GeodetS, s.r.o., Sprecher Automation, spol. s r.o., Montáže Čakovice Bratislava, a.s., JV Energy s.r.o., a predložil zmluvy o spolupráci a poskytnutí odborných kapacít, uzatvorené s predmetnými subjektami. Z predložených dokladov vyplynula pochybnosť, či iná osoba JV Energy s.r.o. poskytuje žalobcovi vlastné technické a odborné kapacity, keďže z predloženej zmluvy o spolupráci a poskytnutí odborných a technických kapacít vyplynulo, že konkrétne fyzické osoby, ktoré pôvodne mali byť budúcimi zamestnancami žalobcu, poskytovala žalobcovi iná osoba JV Energy s.r.o. Túto pochybnosť podporila aj skutočnosť, že JV Energy s.r.o. podľa verejne dostupných zdrojov nemala žiadnych zamestnancov, čo evokovalo možné reťazenie. Z ďalších zisťovaní vyplynulo, že dotknuté fyzické osoby neboli zamestnancami inej osoby JV Energy s.r.o., ale tento subjekt nimi disponoval na základe príkazných zmlúv s odkladacou podmienkou realizácie predmetu zákazky. Žalobca bol následne vylúčený z predmetného verejného obstarávania s poukazom na § 40 ods. 6 písm. k) ZVO z dôvodu, že v danom prípade ide o poskytnutie kapacít cez „reťaz“ iných (tretích) osôb, nakoľko fyzické osoby, ktoré majú s inou osobou JV Energy s.r.o. uzatvorené príkazné zmluvy, nemajú na základe týchto zmlúv priamy právny vzťah, a teda sú ďalšími osobami v rade, čo je v rozpore s § 34 ods. 3 ZVO.

42. Žalovaný v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia ďalej uviedol, že v príslušnom čase žalobca nerozporoval využitie inštitútu nahradenia inej osoby a s poukazom na viazanosť rozsahom podaných námietok sa preto žalovaný procesom vyhodnocovania splnenia podmienok účasti nemohol zaoberať. Pre posúdenie skutočnosti, či kontrolovaný vylúčil žalobcu z predmetného verejného obstarávania v súlade so ZVO alebo nie, podľa žalovaného bolo zásadné, či bolo možné za vlastné kapacity inej osoby JV Energy s.r.o. považovať fyzické osoby - nepodnikateľov, ktoré deklarovali výkon činnosti na predmet zákazky prostredníctvom príkazných zmlúv, a teda či došlo k reťazeniu kapacít alebo nie.

43. V nadväznosti na posúdenie uvedenej kľúčovej otázky žalovaný dal do pozornosti Výkladové stanovisko č. 5/2018, v ktorom sa zaoberal výkladom čl. 63 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES a problematikou reťazenia kapacít, z ktorého okrem iného vyplýva, že „...ak sa chce hospodársky subjekt spoliehať na kapacity iných subjektov, verejnému obstarávateľovi preukáže, že bude mať k dispozícii potrebné zdroje...že pri plnení zmluvy alebo koncesnej zmluvy bude skutočne používať kapacity osoby, ktorej spôsobilosť využíva...z písomnej zmluvy musí vyplývať záväzok osoby, že poskytne svoje kapacity počas celého trvania zmluvného vzťahu...“. Žalovaný následne dospel k záveru, že ak záujemca na preukázanie technickej alebo odbornej spôsobilosti využije technické a odborné kapacity inej osoby podľa § 34 ods. 3 ZVO, musí ísť o osoby, ktoré reálne danými zdrojmi či kapacitami sami disponujú. Iné osoby musia poskytovať kapacity priamo záujemcovi, a teda sa nemôžu spoliehať na kapacity iných subjektov v rade za sebou, tzn. že nie je možné, aby došlo k poskytnutiu kapacít cez „reťaz“ iných tretích

osôb. Právne texty podľa žalovaného výslovne neupravujú spoliehanie sa na kapacity iných subjektov v „reťazi“, ale naopak vyžadujú priamy právny vzťah, preto v prípade iných osôb musí ísť o osoby, ktoré majú svoje kapacity a nie sú len sprostredkovateľom kapacít, ktorými v skutočnosti disponuje iný hospodársky subjekt. Jedine pri takomto priamom vzťahu medzi uchádzačom a treťou osobou má verejný obstarávateľ možnosť reálne preveriť splnenie podmienok účasti týkajúcich sa osobného postavenia a neexistencie dôvodov na vylúčenie podľa § 40 ZVO a v kontexte toho požiadať uchádzača o nahradenie inej osoby. V prípade, ak by za inou osobou nasledovali v rade ďalšie osoby, ktoré by poskytovali kapacity osobe, ktorá nasleduje v rade pred nimi (tzv. reťazenie), nebolo by možné preveriť splnenie podmienok u osoby, ktorá by posledná v rade skutočne kapacity poskytla, nakoľko zákon túto povinnosť ukladá verejnému obstarávateľovi len vo vzťahu k inej osobe, s ktorou má uchádzač priamy vzťah. Uvedené by v konečnom dôsledku mohlo vyústiť do situácie, že časť zákazky v skutočnosti bude realizovať hospodársky subjekt, ktorý nespĺňa niektorú z podmienok účasti týkajúcej sa osobného postavenia alebo u ktorej existuje niektorý z dôvodov na jej vylúčenie.

44. Z ustanovenia § 34 ods. 3 ZVO tak podľa žalovaného explicitne vyplýva, že iná osoba môže poskytnúť záujemcovi/uchádzačovi iba svoje vlastné kapacity, ktoré je podľa žalovaného potrebné vykladať s ohľadom na pracovné a obdobné predpisy a malo by ísť o všetky formy pracovnoprávných a iných obdobných vzťahov. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na metodické usmernenie zo dňa 27.03.2019, z ktorého okrem iného vyplýva, že závislá práca nemôže byť vykonávaná v zmluvnom občianskoprávnom alebo obchodnoprávnom vzťahu. Interná kapacita, ktorú má iná osoba k dispozícii a s ktorou môže nakladať ako so svojou vlastnou, zodpovedá kapacitám zamestnancov inej osoby, ktorí pre inú osobu v pracovnom pomere vykonávajú závislú prácu vo vzťahu podriadenosti. S odbornými kapacitami svojich zamestnancov je iná osoba ako zamestnávateľ oprávnená disponovať ako so svojou pracovnou silou, t. j. vlastnou kapacitou. Žalovaný dodal, že uzatvorením príkaznej zmluvy nevzniká pracovnoprávny vzťah, a teda nie je objektívne možné zamestnať osobu na základe tohto zmluvného typu. Fyzická osoba - nepodnikateľ, ktorá má plniť úlohy, resp. vykonávať určité činnosti na základe tohto zmluvného typu, nemá status zamestnanca. Príkazná zmluva je obstarávateľský typ zmluvy, ktorou sa príkazník zaväzuje, že pre príkazcu obstará určitú vec alebo vykoná činnosť. Jej uzatvorením vzniká občianskoprávny vzťah založený na koncepte, že zmluvné strany sú v rovnoprávnom postavení, nevzniká medzi nimi vzťah podriadenosti ako pri pracovnoprávných vzťahoch. Miera dispozície takouto fyzickou osobou je limitovaná, nevzniká vzťah, na základe ktorého by iná osoba mohla kapacitami nakladať ako svojimi vlastnými. Vzhľadom na uvedené žalovaný konštatoval, že príkazné zmluvy uzatvorené medzi spoločnosťou JV Energy s.r.o. a fyzickými osobami - nepodnikateľmi nie je možné vnímať ako dôkazy preukazujúce, že konkrétne odborne spôsobilé fyzické osoby - nepodnikatelia sú internou (vlastnou) kapacitou inej osoby. V zmysle § 34 ods. 3 ZVO tak tieto fyzické osoby nie sú vlastnými internými kapacitami tretej osoby na účely preukázania spôsobilosti podľa § 34 ods. 1 písm. g) ZVO, nakoľko v danom prípade ide o kapacity inej osoby v druhom rade. Medzi žalobcom a odbornými kapacitami neexistuje priamy právny vzťah. Žalovaný mal za preukázané, že nahradením iných osôb spôsobom uskutočneným zo strany žalobcu pri preukazovaní odbornej spôsobilosti došlo k poskytnutiu kapacít cez reťaz iných osôb, čo je v rozpore s § 34 ods. 3 ZVO. Keďže žalobca nenahradil iné osoby osobou spĺňajúcou určené požiadavky, žalovaný mal za to,

že kontrolovaný postupoval v súlade so zákonom, keď ho v zmysle § 40 ods. 6 písm. k) ZVO z verejného obstarávania vylúčil. Na záver konštatoval, že nezistil také porušenie ZVO, na ktoré žalobca poukazoval, ktoré by mohlo ovplyvniť výsledok predmetného verejného obstarávania, preto námietky zamietol.

45. V napadnutom rozhodnutí žalovaný, ktorý prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne potvrdil, zdôraznil obsah Výkladového stanoviska č. 5/2018, najmä vo vzťahu k realnosti dispozície kapacitami. Podľa žalovaného iné osoby musia poskytovať kapacity priamo uchádzačovi, a teda sa nemôžu spoliehať na kapacity iných subjektov v rade za sebou. Uchádzač môže využiť na preukázanie technickej a odbornej spôsobilosti aj viaceré iné subjekty, ktoré však musia byť v rovnocennom postavení, t. j. v prvom rade na rovnakej právnej úrovni, nakoľko musí ísť o priamy právny vzťah medzi záujemcom a tými osobami, ktorých kapacity mieni využiť. Odkazujúc na právnu úpravu žalovaný zdôraznil, že táto neupravuje spoliehanie sa na kapacity iných subjektov v reťazi, ale naopak vyžaduje priamy vzťah, teda v prípade iných osôb musí ísť o také osoby, ktoré nie sú len sprostredkovateľom kapacít, ktorými v skutočnosti disponuje iný hospodársky subjekt. Jedine pri takomto vzťahu má verejný obstarávateľ možnosť reálne preveriť splnenie podmienok týkajúcich sa osobného postavenia a neexistenciu dôvodov pre vylúčenie u týchto osôb. Podľa žalovaného je vecou uchádzača/záujemcu, či sa splnenie podmienok účasti podľa § 34 ods. 1 písm. g) ZVO rozhodne preukázať svojimi internými kapacitami alebo kapacitami inej osoby. Ak sa však rozhodne využiť kapacity inej osoby, v zmysle § 34 ods. 3 ZVO platí, že musí obstarávateľovi preukázať, že pri plnení zmluvy bude skutočne používať kapacity osoby, ktorej spôsobilosť využíva na preukázanie odbornej spôsobilosti, čo sa preukazuje písomnou zmluvou uzavretou s inou osobou, pričom z tejto zmluvy musí vyplývať záväzok inej osoby, že poskytne svoje kapacity počas celého trvania zmluvného vzťahu. Pre kapacity tretej osoby platí, že im môžu zodpovedať len kapacity zamestnancov tretej osoby, vykonávajúci závislú prácu pre tretiu osobu, podľa jej pokynov a vo vzťahu k podriadenosti voči tejto osobe ako zamestnávateľovi. Žalobca v danej veci preukazoval odborné kapacity prostredníctvom inej osoby JV Energy s.r.o., ktorá však nedisponovala žiadnymi svojimi internými kapacitami, ale len kľúčovými odborníkmi v postavení fyzických osôb - nepodnikateľov na základe príkazných zmlúv, čím došlo k reťazeniu.

46. K odvolacím námietkam žalobcu žalovaný ďalej dodal, že oproti verejným obstarávaniam, vyhláseným v rokoch 2015 a 2016, ktoré však neboli predmetom posudzovania v uvedenej veci, žalovaný zaznamenal prípady neprípustného reťazenia kapacít. Táto skutočnosť ho potom viedla k vydaniu označeného výkladového stanoviska, ktoré aplikoval na danú vec aj sám kontrolovaný, čo bol podľa neho správny postup.

47. Na dôvažok žalovaný poukázal na spôsob, akým žalobca nahradil pôvodných kľúčových odborníkov v postavení fyzických osôb - nepodnikateľov (deklarovaných budúcich zamestnancov žalobcu) uvedených v žiadosti o účasť, keď síce po výzve kontrolovaného podľa § 40 ods. 5 ZVO nahradil tieto osoby novými hospodárskymi subjektami (štyrmi právnickými osobami), avšak všetky tieto subjekty v konečnom dôsledku preukazovali odbornú spôsobilosť práve prostredníctvom pôvodných fyzických osôb - nepodnikateľov. Žalobca teda de facto v rámci nahradenia osôb urobil len to, že medzi seba a tieto fyzické osoby - nepodnikateľov

za účelom preukázania splnenia podmienok účasti „vložiť“ iný právny subjekt. V konečnom dôsledku tak nedošlo reálne k nahradeniu fyzických osôb tak, ako bol na to žalobca vyzvaný, teda nedošlo k ich zameneniu novými osobami, ale žalobca tie isté fyzické osoby použil opätovne, len ich uviedol ako kapacity novej právnickej osoby.

48. Správny súd, berúc do úvahy vyššie uvedené odôvodnenie preskúvaných rozhodnutí, nepovažuje žalobnú námietku podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP, zistenú z obsahu žaloby, za opodstatnenú. Podľa názoru správneho súdu sa žalovaný podrobne, dostatočne a presvedčivo vysporiadal nielen s podstatou samotnej veci, t. j. s námietkami žalobcu vznesenými proti jeho vylúčeniu z predmetného verejného obstarávania, ale v odvolacom konaní sa vysporiadal aj s odvolacími argumentami, pričom dal presvedčivú odpoveď na všetky skutkové a právne otázky danej veci, teda jasne a zrozumiteľne zdôvodnil, prečo rozhodol tak, ako rozhodol, a z čoho pritom skutkovo a právne vychádzal. V preskúvaných rozhodnutiach žalovaný rozvinul aj vlastné úvahy, ktoré nie sú protirečivé, sú logické, nadväzujúce a relevantne podložené. Správny súd sa v tomto smere nestotožňuje s tvrdením žalobcu o zmätočnosti preskúvaných rozhodnutí z dôvodu absencie ich vecného a logického opodstatnenia. Žalovaný podľa názoru správneho súdu dostatočne logicky a vecne vysvetlil, čo ho viedlo k formulovaným právnym záverom, svoje závery podložil aj výkladovým stanoviskom a metodickým usmernením, ktoré na danú vec aplikoval, rovnako tak vysvetlil svoje úvahy vo vzťahu k aplikácii ZVO na danú vec, predovšetkým ustanovenia § 34 ods. 3 ZVO, a vysporiadal sa i s odvolacou námietkou žalobcu týkajúcou sa iných konaní poukazom na svoje vlastné dodatočné zistenia (bod 46. rozsudku). Správny súd v tejto súvislosti podotýka, že žalobca v žalobe neupresnil, o aké konkrétne konania s odlišným výsledkom a rovnakými skutkovými okolnosťami malo ísť, preto nebolo možné k tejto námietke zaujať konkrétne stanovisko. Podstatou žalobnej argumentácie podľa správneho súdu v tomto smere je skôr nespokojnosť s výsledkom konania, resp. s tým, akým spôsobom sa žalovaný vysporiadal s jeho námietkami a argumentami, s ktorých vyhodnotením sa žalobca nestotožňuje. Táto skutočnosť však nie je spôsobilá založiť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti. Správny súd nad rámec uvedeného zdôrazňuje, že zo strany orgánov verejnej správy nie je potrebné dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi (m. m. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 76/07, I. ÚS 241/07, ako i rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach Higgins proti Francúzsku, Hiro Balani proti Španielsku, Georgiadis proti Grécku), čo v prejednávanej veci bolo splnené.

49. V nadväznosti na uvedené správny súd ďalej skúmal správnosť právnych záverov, resp. právneho posúdenia danej veci, vyslovených žalovaným v preskúvaných rozhodnutiach. Vychádzal pritom z premisy, že nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 191 ods. 1 písm. c) SSP sa rozumie stav, kedy príslušný orgán na správne a úplne zistený skutkový stav aplikuje nesprávnu právnu normu alebo jej časť, prípadne ak správne aplikovanú právnu normu nesprávne vyloží a v dôsledku toho dospeje k nesprávnym právnym záverom. V predmetnej veci žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci vo vzťahu k existencii reťazenia, resp. výkladu ustanovenia § 34 ods. 3, § 40 ods. 6 písm. k) ZVO, ako aj § 10

ods. 2 ZVO.

50. Pokiaľ ide posúdenie skutočnosti, či postupom kontrolovaného došlo k diskriminácii vo vzťahu k žalobcovi, či k porušeniu iných zásad verejného obstarávania v zmysle § 10 ods. 2 ZVO, správny súd poukazuje Dôvodovú správu k ZVO (Osobitná časť, K § 10), podľa ktorej *„Predmetné princípy sledujú primárny cieľ, aby sa verejné obstarávanie otváralo hospodárskej súťaži, aby túto rozvíjalo a chránilo. Tieto zásady (princípy) majú zabezpečiť voľnú a efektívnu súťaž dodávateľov o zákazky, ktoré sú financované z verejných zdrojov, t. j. prvotný záujem je na efektívnej konkurencii s tým, že záujem na účelnom vynakladaní verejných prostriedkov pristupuje až následne, keď tento cieľ má byť dosiahnutý práve prostredníctvom zabezpečenia nediskriminačného a transparentného zaobchádzania so všetkými dodávateľmi, ktorí sú vzájomnými konkurentmi. Zásada rovnakého zaobchádzania je pritom určitou špecifikáciou všeobecnejšej zásady nediskriminácie. Podstatou tejto zásady je pravidlo, že žiadny zo záujemcov alebo uchádzačov nesmie byť priamo alebo nepriamo, vedome alebo nevedome zvýhodnený alebo znevýhodnený oproti iným subjektom v rovnakom postavení. Zásada transparentnosti má zabezpečiť, aby zadávanie verejných zákaziek prebiehalo priehľadným, právne korektným a predvídateľným spôsobom. Transparentnosť procesu zadávania zákaziek je nielen podmienkou existencie účinnej konkurencie medzi dodávateľmi, ale aj predpokladom účelného vynakladania verejných prostriedkov. Princíp transparentnosti predstavuje hlavnú zásadu pre celé verejné obstarávanie, pričom podmienkou dodržania tohto princípu je priebeh verejného obstarávania takým spôsobom, ktorý sa navonok javí ako férový a riadny... Podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov, princíp rovnakého zaobchádzania so všetkými uchádzačmi, resp. záujemcami spočíva na tom, že verejný obstarávateľ, resp. obstarávateľ pristupuje principiálne rovnakým spôsobom voči všetkým uchádzačom, resp. záujemcom, pričom nemôže žiadneho z nich priamo alebo nepriamo, vedome alebo nevedome zvýhodňovať alebo znevýhodňovať oproti iným uchádzačom alebo záujemcom v rovnakom postavení. Účelom zásady transparentnosti tak je predchádzať riziku akéhokoľvek zvýhodňovania alebo svojvôle na strane verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-496/99 Komisia proti CAS Succhi di Frutta). V rozpore s princípom transparentnosti, a teda aj v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní, je akékoľvek konanie verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa, ktoré by robilo verejné obstarávanie nečitateľné, nekontrolovateľné alebo horšie kontrolovateľné. K porušeniu princípu transparentnosti môže dôjsť vtedy, ak sa v postupe verejného obstarávateľa vyskytujú také prvky, ktoré by verejné obstarávanie robili nekontrolovateľným, resp. horšie kontrolovateľným, nečitateľným, neprehľadným, alebo ktoré by vzbudzovali pochybnosti o pravých dôvodoch jednotlivých krokov verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa. Nevyhnutnou súčasťou riadneho uplatnenia princípu transparentnosti je teda taký postup, ktorým je zabezpečená náležitá preskúmateľnosť každého úkonu vykonaného súvislosti so zadávaním zákazky. Postupom verejného obstarávania sa zabezpečuje čestná hospodárska súťaž, z čoho vyplýva, že nie je prípustné, aby sa umožnilo akékoľvek nepreskúmateľné či nekontrolovateľné konanie verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa, ktoré môže ovplyvniť výsledok verejného obstarávania. Požiadavka jednoznačnosti, konkrétnosti a presnosti procesu verejného obstarávania teda vyplýva zo všeobecnej zásady transparentnosti, ktorej cieľom je zabezpečenie toho, aby zadávanie verejných zákaziek*

prebiehalo priehľadným, právne korektným a predvídateľným spôsobom za vopred jasne a zrozumiteľne stanovených podmienok. Porušením tejto zásady je potom akékoľvek konanie verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa, ktoré spôsobuje nečitateľnosť obstarávania...“.

51. Správny súd v nadväznosti na uvedené zastáva názor, že za diskrimináciu, či už otvorenú alebo skrytú, nemožno považovať situáciu, ak verejný obstarávateľ jasne a zrozumiteľne stanoví predmet zákazky a určí podmienky účasti na verejnom obstarávaní, ktoré podmienky sú povinné v súlade so zákonom plniť všetky subjekty, ktoré sa na verejnom obstarávaní zúčastnia. Žalobca netvrdil a takáto skutočnosť nebola preukázaná ani z obsahu spisového materiálu, že by oproti iným uchádzačom v predmetnom verejnom obstarávaní (spolu sa ich prihlásilo osem), ktorí by preukazovali splnenie podmienok účasti rovnakým spôsobom ako žalobca (a teda by boli oproti žalobcovi v rovnakom právnom postavení), bol znevýhodnený, resp. inak posudzovaný. Účelom ustanovenia § 10 ods. 2 ZVO je zachovávať rovnaký prístup ku všetkým uchádzačom, ktorí spĺňajú verejným obstarávateľom stanovené podmienky verejného obstarávania. Ak sú podmienky zadefinované jasne, zrozumiteľne a nepripúšťajú rôznu interpretáciu, nie je porušením zákazu diskriminácie či iných zásad verejného obstarávania v zmysle § 10 ods. 2 ZVO, ak vylučujú z verejného obstarávania subjekty, ktoré nie sú schopné ich splniť, ako tomu bolo v prejednávanej veci. Zrozumiteľnosť a jasné zadefinovanie predmetu zákazky a verejným obstarávateľom určených požiadaviek nespochybňoval v danej veci ani sám žalobca. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje aj na zásadu transparentnosti, ktorej základom je v zmysle uvedeného priehľadný, právne korektný a predvídateľný spôsob uskutočňovania verejného obstarávania, za vopred jasne a zrozumiteľne stanovených podmienok. Hoci táto zásada zakladá povinnosti predovšetkým vo vzťahu k verejnému obstarávateľovi, v širšom kontexte s ňou súvisí aj požiadavka na kontrolovateľnosť a právnu korektnosť plnenia podmienok účasti na verejnom obstarávaní zo strany jednotlivých uchádzačov. Zásada transparentnosti nie je naplnená, ak v priebehu verejného obstarávania existuje pochybnosť o tom, či uchádzač podmienky stanovené verejným obstarávateľom na predmet zákazky splnil, a teda či je jeho účasť vo verejnom obstarávaní vôbec prípustná alebo nie.

52. S uvedenými požiadavkami súvisí aj tzv. zákaz reťazenia, na ktorý možno nazerať ako na prenášanie zodpovednosti za plnenie podmienok odbornej a technickej spôsobilosti na v poradí ďalší subjekt oproti uchádzačovi a tzv. inej osobe, ktorej odborné a technické kapacity v zmysle § 34 ods. 3 ZVO môže uchádzač využiť. Zákaz reťazenia síce ZVO *expressis verbis* nezakotvuje, ale tento je implicitne obsiahnutý aj v požiadavkách uvedených v ustanovení § 34 ods. 3 ZVO. Zákaz reťazenia je možné v určitom smere považovať za prejav zásady transparentnosti verejného obstarávania a jeho kontrolovateľnosti a predvídateľnosti, keďže jeho cieľom je eliminovať obchádzanie zákona, resp. prechádzat' špekulatívnemu konaniu zo strany uchádzačov, ktoré formy správania by v konečnom dôsledku mohli viesť až k narušeniu zásady rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie vo vzťahu k ostatným uchádzačom, ak by boli odobrené zo strany verejného obstarávateľa. Správny súd poukazuje na Dôvodovú správu k ZVO (Osobitná časť, K § 34), ktorá tento cieľ deklaruje: *„Tak, ako pri preukazovaní splnenia podmienok účasti týkajúcich sa finančného a ekonomického postavenia, aj v tomto prípade legislatíva ponúka uchádzačom alebo*

záujemcom možnosť využiť kapacity tretích osôb, za predpokladu predloženia písomnej zmluvy, v ktorej sa táto osoba zaviazá predmetné kapacity poskytnúť k dispozícii na plnenie zmluvy alebo koncesnej zmluvy. Na naplnenie účelu tejto normatívnej úpravy (predovšetkým na zabránenie jej účelovému obchádzaniu) musí osoba, ktorej kapacity majú byť použité pri plnení zároveň preukázať splnenie rovnakých podmienok účasti ako uchádzač alebo záujemca a neexistenciu niektorých zákonom stanovených dôvodov na vylúčenie, pričom pri preukazovaní oprávnenia dodávať tovar, poskytovať službu, alebo uskutočňovať stavebnú prácu postačí preukázanie len vo vzťahu k tej časti plnenia, na ktorú sa kapacity poskytované. Z dôvodu zamedzenia účelovému obchádzaniu a čisto formálnemu deklarovaniu splnenia podmienky týkajúcej sa uvedenia údajov o vzdelaní, odbornej praxi alebo kvalifikácii osôb určených na uskutočnenie stavebných prác alebo poskytnutie služieb, legislatíva vyslovuje explicitnú požiadavku, aby osoba, ktorá sa svoje kapacity na účely preukázania splnenia podmienok účasti zaväzuje dotknutému uchádzačovi alebo záujemcovi poskytnúť, aj reálne v prípade zadania zákazky tomuto uchádzačovi alebo záujemcovi predmet zákazky plnila. Zámer sťažiť špekulatívne správanie hospodárskych subjektov má aj novozavádzaný inštitút spoločnej zodpovednosti, ktorý je možné uplatniť obdobným spôsobom ako pri podmienkach účasti finančného a ekonomického postavenia.“

53. Správny súd uvádza, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že pre účasť v predmetnom verejnom obstarávaní bolo potrebné splniť podmienku účasti podľa § 34 ods. 1 písm. g) ZVO, a teda požiadavku technickej a odbornej spôsobilosti osôb určených na plnenie zmluvy, konkrétne určitého počtu tzv. kľúčových odborníkov, najmä s poukazom na osobitosť predmetu zákazky, teda verejnoprospešnej stavby, so špecifickými požiadavkami na odbornosť pri jej realizácii. Túto podmienku účasti bol v prvom rade povinný plniť sám žalobca ako uchádzač/záujemca o účasť v predmetnom verejnom obstarávaní (súťaži). ZVO však umožňuje uchádzačom, aby podmienky takejto spôsobilosti splnili (preukázali) tak, že využijú technické a odborné kapacity inej osoby (§ 34 ods. 3 ZVO). Zákonnou podmienkou však je, aby uchádzač preukázal, že pri plnení bude skutočne používať kapacity osoby, ktorej spôsobilosť využíva. Túto skutočnosť preukazuje písomnou zmluvou, z ktorej musí vyplývať záväzok osoby, že poskytne svoje kapacity počas celého trvania zmluvného vzťahu, pričom osoba, ktorej kapacity majú byť použité, musí preukázať splnenie podmienok účasti týkajúce sa osobného postavenia a nesmú u nej existovať dôvody na vylúčenie z verejného obstarávania v zmysle § 40 ods. 6, ods. 7 ZVO. Ak ide o požiadavku súvisiacu so vzdelaním, odbornou kvalifikáciou alebo relevantnými odbornými skúsenosťami [§ 34 ods. 1 písm. g) ZVO], uchádzač môže využiť kapacity inej osoby len vtedy, ak táto bude reálne vykonávať stavebné práce alebo služby, na ktoré sa kapacity vyžadujú.

54. Správny súd sa stotožňuje so záverom žalovaného, že podmienky ustanovenia § 34 ods. 3 ZVO v predmetnom verejnom obstarávaní žalobca nesplnil, ak predložil príkazné zmluvy medzi fyzickými osobami - nepodnikateľmi a inou osobou (JV Energy s.r.o.). Označené ustanovenie síce výslovne nezakazuje predloženie takéhoto druhu zmluvy, jeho gramatickým a teleologickým výkladom v kontexte s účelom zákona a základnými zásadami verejného obstarávania tak, ako boli popísané v predchádzajúcich častiach tohto rozsudku, však možno dospieť k takému jeho výkladu, aký prezentoval žalovaný, teda že príkazné zmluvy dostatočne

nepreukazujú splnenie zákonných podmienok, že žalobca pri plnení bude skutočne používať kapacity osoby, ktorej spôsobilosť využíva, že zabezpečenie kapacít bude garantované počas celého trvania zmluvného vzťahu, že táto osoba bude reálne vykonávať stavebné práce alebo služby, na ktoré sa kapacity vyžadujú (a teda že deklarované kapacity sú vlastnými kapacitami spoločnosti JV Energy s.r.o.), ani to, či v konečnom dôsledku budú splnené podmienky osobného postavenia a absencie dôvodov na vylúčenie dotknutých subjektov z verejného obstarávania. Aj keď zákon výslovne v tejto súvislosti nepožaduje existenciu pracovnoprávneho vzťahu, správny súd zastáva názor, že pracovnoprávny vzťah, ktorý sa vyznačuje subordináciou, závislosťou, a teda aj možnosťou kontroly a riadenia, a spravidla aj trvalým charakterom, a teda trvalou a kontrolovateľnou disponibilitou, je spôsobilý plnohodnotnejšie zabezpečiť splnenie uvedených zákonných podmienok a zabrániť tomu, aby verejný obstarávateľ stratil kontrolu nad zachovaním odbornosti predmetnej zákazky. Oproti tomu príkazná zmluva je vzťahom medzi rovnocennými subjektami, medzi ktorými nemožno hovoriť o závislosti, podriadenosti či priamej disponibilite (vo význame priameho nakladania, ovládania, spravovania, existencie kontroly), a teda ani o existencii vlastnej kapacity v pravom zmysle slova, na čom nič nemení ani charakter dotknutých osôb ako podnikateľov či nepodnikateľov. Vo vzťahu k inej osobe ide vždy o tretie osoby, a teda reťaz ďalších subjektov v rade. Podľa názoru správneho súdu nie je prijateľný iný výklad predmetného ustanovenia, ktoré výslovne vyžaduje, aby išlo o kapacity inej osoby s garanciou na celé trvanie zmluvného vzťahu, s požiadavkou na reálnosť vykonávania stavebných prác inou osobou. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že pre predmet zákazky tak, ako bol verejným obstarávateľom zadaný, a jeho riadnu realizáciu, je splnenie podmienok odbornej spôsobilosti kľúčové, najmä s ohľadom na charakter stavby. Správny súd za významné v danej veci považuje aj to, akým spôsobom postupoval žalobca pri preukazovaní splnenia podmienok odbornej spôsobilosti, ako naň poukázal žalovaný (bod 47. rozsudku), teda na jeho účelovosť spočívajúcu v prispôbovaní si predkladaných dokladov aktuálnym požiadavkám verejného obstarávateľa a umelému vytváraniu reťazových vzťahov. Takéto konanie vykazuje znaky špekulácie, ktorej sa zákonodarca snažil predísť práve uvedenou právnou úpravou ZVO. V kontexte s týmito skutočnosťami podľa správneho súdu oprávnené existovali pochybnosti o tom, či žalobca bude schopný zabezpečiť dodanie predmetu zákazky odborne spôsobilými osobami, čo verejný obstarávateľ nemohol ignorovať. V nadväznosti na túto skutočnosť potom bolo potrebné konštatovať, že žalobca nepreukázal nahradenie iných osôb tak, ako sa to od neho vyžadovalo.

55. Správny súd má za to, že žalovaný preskúmanými rozhodnutiami správne ustálil, že ďalší účastník konania ako verejný obstarávateľ nepochybil, ak z predmetného verejného obstarávania vylúčil žalobcu z dôvodu, že nesplnil podmienku účasti vo verejnom obstarávaní s poukazom na § 34 ods. 1 písm. g), § 34 ods. 3 ZVO, a dospel k záveru, že nejde o porušenie § 10 ods. 2 ZVO, pričom nevybočil z medzí rovnakého zaobchádzania ani z hľadiska jeho ustálenej rozhodovacej činnosti, práve naopak, žalovaný vychádzal zo svojho výkladového stanoviska a metodického usmernenia, ktorými svoj postup a závery podporil a dostatočne odôvodnil. S právnymi závermi žalovaného vyjadrenými v preskúmaných rozhodnutiach sa správny súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje tak, ako boli popísané v bodoch 41. až 47. rozsudku. Správny súd sa nestotožňuje s námietkou žalobcu, že preskúmané rozhodnutia nemajú oporu v platných právnych predpisoch a že ich

závery sú nepodloženou dedukciou žalovaného, a podotýka, že právne predpisy nemožno vykladať len podľa ich doslovného znenia tak, ako prezentoval žalobca. Žalovaný uskutočnil výklad zákonného ustanovenia s ohľadom na základný účel právnej normy - ZVO, ako aj základných princípov verejného obstarávania, a v tomto smere jeho závery nie sú svojvoľné.

56. Vzhľadom na uvedené správny súd nepovažuje žalobcom tvrdenú existenciu nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP v uvedených otázkach za opodstatnenú a uzatvára, že pri vyhodnocovaní námietok žalobcu a ich opodstatnenosti nedošlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci zo strany žalovaného.

57. Správny súd napokon dodáva, že nedošlo ani k neprípustnému obmedzeniu zmluvnej voľnosti tak, ako ju namietal žalobca. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť, že ZVO je verejnoprávnym predpisom, ktorým sa zabezpečuje verejný záujem na riadnom priebehu verejného obstarávania a transparentnej súťaži. Cieľ, ktorý zákonodarca stanovil ustanovením § 34 ods. 3 ZVO a ktorý deklaroval aj v Dôvodovej správe, je legitímnou požiadavkou, ktorá s realizáciou tohto verejného záujmu súvisí, a ktorej je potrebné podriadiť aj konanie jednotlivých záujemcov. Správny súd podotýka, že v danom konaní nebola spochybňovaná samotná príkazná zmluva ako taká, ale jej charakter a spôsobilosť zabezpečiť splnenie podmienok § 34 ods. 3 ZVO. Podľa názoru správneho súdu tak nedošlo ani k inému pochybeniu žalovaného v predmetnom konaní v zmysle § 191 ods. 1 písm. g) SSP.

58. Správny súd rezultuje, že žalobca v žalobe neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by spochybnil zákonnosť napadnutého rozhodnutia, preto nemožno prisvedčiť žiadnej zo vznesených žalobných námietok, ktoré boli správnym súdom z obsahu žaloby identifikované ako žalobné dôvody podľa § 191 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. g) SSP. Preskúvané rozhodnutia podľa názoru správneho súdu obsahujú všetky zákonné náležitosti, sú založené na dostatočných dôvodoch a sú zrozumiteľné a presvedčivo odôvodnené a v konaní nedošlo k takému podstatnému porušeniu ustanovení o konaní, ktoré by mohlo mať za následok ich nezákonnosť. Žalovaný nepochybil, ak sa stotožnil so záverom prvostupňového orgánu, že námietky žalobcu podané § 170 ods. 3 písm. d) ZVO, smerujúce proti vylúčeniu žalobcu z verejného obstarávania, nie sú opodstatnené. Podľa názoru správneho súdu nedošlo ani k nesprávnej právnej aplikácii či k nesprávnemu výkladu ustanovení § 10 ods. 2, § 34 ods. 3, § 40 ods. 6 ZVO.

59. Vzhľadom na uvedené správny súd žalobu ako nedôvodnú postupom podľa § 190 SSP zamietol.

60. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 168 SSP (a contrario) a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil dôvod, pre ktorý by bolo možné od žalobcu takúto náhradu spravodlivo požadovať. Vo vzťahu k ďalšiemu účastníkovi konania správny súd rozhodol podľa § 169 SSP a náhradu trov konania mu nepriznal, keďže z obsahu súdneho spisu nezistil, že by mu vznikli trovy v súvislosti s plnením súdom uloženou povinnosťou (por. uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Svk/1/2025 zo dňa 26.02.2025). Správny súd v konaní nezistil ani dôvody

hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo potrebné priznať ďalšiemu účastníkovi konania právo na náhradu ďalších trov konania, pričom v konaní nebol ani podaný návrh na ich priznanie.

61. Toto rozhodnutie prijal správny súd v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať oprávnený subjekt (§ 442 SSP), a to v lehote 30 dní od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti. Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440 SSP, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred správnym súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, alebo ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia správneho súdu. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom. V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Bratislave dňa 27. novembra 2025

JUDr. Dana Jelinková Dudzíková, LL.M.
predsedníčka senátu

JUDr. Ingrida Hudcová
členka senátu

JUDr. Róbert Jakubáč, PhD.
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia:

██████████